

PRZEDMIOTOWE ZASADY OCENIANIA Z JĘZYKA NIEMIECKIEGO w klasach VII-VIII

Priorytety oceniania:

I Przyrost wiedzy i umiejętności w zakresie realizowanego programu nauczania w szkole podstawowej; rozwijanie sprawności językowych: rozumienia tekstu słuchanego, rozumienia tekstu czytanego, mówienia i pisanie; motywowanie do nauki języka niemieckiego.

II Postawa ucznia:

- przygotowanie do zajęć,
- zaangażowanie ucznia w czasie lekcji,
- **praca ucznia na miarę swoich możliwości,**
- systematyczność pracy ucznia.

Formy i metody sprawdzania i oceniania osiągnięć ucznia:

- odpowiedź ustna ,
- kartkówki,
- sprawdziany,
- prace klasowe,
- prace domowe ,
- praca w parze (w tym prezentacja dialogów sytuacyjnych), w grupie (w tym prace plastyczno-językowe),
- aktywność na zajęciach,
- udział w konkursach.

Przynajmniej raz w semestrze ocenie podlegają wszystkie sprawności językowe.

Kryteria oceny wszystkich umiejętności ucznia używane są w połączeniu z treściami nauczania. Każda z ocen odpowiada temu, **co potrafi uczeń**:

1. GRAMATYKA I SŁOWNICTWO

5	Potrafi poprawnie operować poznanymi strukturami. Potrafi budować spójne zdania. Stosuje szeroki zakres słownictwa odpowiedni do zadania. Używa poprawnie niektórych elementów słownictwa o charakterze bardziej złożonym.
4	Potrafi poprawnie operować większością poznanych struktur. Potrafi budować zdania w większości wypadków spójne. Na ogół używa szerokiego zakresu słownictwa odpowiedniego do zadania. Używa poprawnie niedużej liczby elementów słownictwa o charakterze bardziej złożonym.
3	Potrafi poprawnie operować niektórymi prostymi strukturami. Potrafi budować zdania niekiedy spójne. Czasami używa zakresu słownictwa odpowiedniego do zadania. Używa poprawnie ograniczonego zakresu słownictwa o charakterze bardziej złożonym.
2	Potrafi poprawnie operować niedużą ilością prostych struktur. Potrafi budować zdania, ale przeważnie niespójne. Dysponuje niewielkim zakresem słownictwa odpowiedniego do zadania. Czasami niepoprawnie używa codziennego słownictwa

2. SŁUCHANIE I CZYTANIE

5	Potrafi zrozumieć ogólny sens różnorodnych tekstów i rozmów. Potrafi zrozumieć kluczowe informacje w różnorodnych tekstach i rozmowach. Potrafi wydobyć potrzebne informacje i przekształcić je w formę pisemną. Potrafi z łatwością rozpoznać uczucia i reakcje mówiącego. Potrafi z łatwością rozpoznać dźwięki. Potrafi z łatwością zrozumieć polecenia nauczyciela.
4	Potrafi zazwyczaj zrozumieć ogólny sens różnorodnych tekstów i rozmów. Potrafi zrozumieć większość kluczowych informacji w różnorodnych tekstach i rozmowach. Potrafi wydobyć większość potrzebnych informacji i przekształcić je w formę pisemną. Potrafi zwykle rozpoznać uczucia i reakcje mówiącego. Potrafi rozróżnić dźwięki. Potrafi zrozumieć polecenia nauczyciela.
3	Potrafi zazwyczaj zrozumieć ogólny sens prostych tekstów i rozmów. Potrafi zrozumieć część kluczowych informacji w różnorodnych tekstach i rozmowach. Potrafi wydobyć część potrzebnych informacji i przekształcić je w formę pisemną. Potrafi czasem rozróżnić uczucia i reakcje mówiącego. Potrafi rozróżnić większość dźwięków. Potrafi zazwyczaj zrozumieć polecenia nauczyciela.
2	Potrafi od czasu do czasu zrozumieć ogólny sens prostych rozmów i tekstów. Potrafi zrozumieć kilka kluczowych informacji w różnorodnych tekstach i rozmowach. Potrafi wydobyć niedużą ilość potrzebnych

	informacji i przekształcić je w formę pisemną. Potrafi rzadko rozpoznać uczucia i reakcje mówiącego. Potrafi rozróżnić niektóre dźwięki. Potrafi zazwyczaj zrozumieć polecenia nauczyciela, ale może potrzebować pomocy lub podpowiedzi.
--	--

3. MÓWIENIE

5	Potrafi z powodzeniem przekazać wiadomość. Potrafi mówić spójnie, bez zawahań. Posługuje się poprawnym językiem, popełniając niewiele błędów. Dysponuje dużym zakresem słownictwa dla wyrażania myśli i idei. Umie w naturalny sposób zabierać głos w rozmowie. Można go zrozumieć bez trudności.
4	Przeważnie potrafi z powodzeniem przekazać wiadomość. Potrafi mówić spójnie z lekkim wahaniem. Posługuje się w miarę poprawnym językiem, popełniając niekiedy zauważalne błędy. Dysponuje wystarczającym zakresem słownictwa dla wyrażania myśli i idei. Umie zazwyczaj w naturalny sposób zabierać głos w rozmowie. Można go zazwyczaj zrozumieć bez trudności.
3	Czasem potrafi z powodzeniem przekazać wiadomość. Potrafi mówić spójnie, ale z wyraźnym wahaniem. Posługuje się częściowo poprawnym językiem, ale popełnia sporo zauważalnych błędów. Dysponuje ograniczonym zakresem słownictwa dla wyrażania myśli i idei. Umie czasami w naturalny sposób zabrać głos w rozmowie. Można go zazwyczaj zrozumieć.
2	Czasem potrafi przekazać wiadomość, ale z trudnościami. Potrafi czasem mówić spójnie, ale z częstym wahaniem. Posługuje się czasami poprawnym językiem, ale popełnia wiele zauważalnych błędów. Można go zazwyczaj zrozumieć, ale z pewną trudnością.

4. PISANIE

5	Potrafi napisać zadanie zawierające pełne zdania, poznane struktury i słownictwo. Potrafi w spójny sposób zorganizować tekst. W zadaniu pisemnym zawiera wszystkie istotne punkty. Píše teksty o odpowiedniej długości. Używa prawidłowej pisowni i interpunkcji.
4	Potrafi na ogół napisać zadanie zawierające pełne zdania, proste struktury i słownictwo. Píše teksty na ogół dobrze zorganizowane i spójne. W zadaniu pisemnym zawiera wszystkie istotne punkty, choć niektórym poświęca niewiele miejsca. Píše teksty nieco dłuższe lub krótsze od wymaganej długości. Używa przeważnie prawidłowej pisowni i interpunkcji.

3	Próbuje pisać zadania zawierające pełne zdania, proste struktury i słownictwo. Potrafi zorganizować tekst, który mógłby być bardziej spójny. W zadaniu pisemnym zawiera większość istotnych punktów. Zdarza mu się pisać teksty zdecydowanie dłuższe lub krótsze od wymaganej długości. Używa czasem nieprawidłowej pisowni i interpunkcji.
2	Ma trudności z napisaniem zadania zawierającego pełne zdania, proste struktury i słownictwo. Tekst bywa spójny, ale brak mu organizacji. W zadaniu pisemnym zawiera niektóre istotne punkty. Zdarza mu się pisać teksty zdecydowanie dłuższe lub krótsze od wymaganej długości. Używa w większości nieprawidłowej pisowni i interpunkcji.

Nauczyciel **może** zaproponować uczniowi poprawę danej oceny. Oceny niedostateczne powinny być poprawione w terminie nie dłuższym niż 2 tygodnie od momentu ich otrzymania.

Jednorazowa nieobecność ucznia nie zwalnia go z obowiązku nadrobienia zaległości i odrobienia pracy domowej.

W przypadku dłuższej nieobecności uczeń ustala z nauczycielem termin uzupełnienia wiadomości i umiejętności.

Ocenianie prac klasowych

Praca klasowa jest zapowiadana przynajmniej tydzień wcześniej i poprzedzona powtórzeniem przerobionego materiału.

Zazwyczaj jest to test leksykalno-gramatyczny zawierający zadania zamknięte i otwarte.

100% - 95% poprawnych odpowiedzi ocena celująca

94,4- 85% – ocena bardzo dobra

84,9% - 70% - ocena dobra

69,9% - 50% - ocena dostateczna

49,9% - 30% - ocena dopuszczająca

poniżej 30% - ocena niedostateczna

Uczeń nieobecny na pracy klasowej ma obowiązek zgłosić się do nauczyciela i ustalić termin napisania pracy.

Ocenianie aktywności i pracy ucznia na lekcji

Pozytywna aktywność ucznia nagradzana jest + (trzy plusy to ocena bdb).

Negatywna aktywność ucznia, tzn. notoryczne rozmowy, niewykonywanie poleceń nauczyciela, utrudnianie nauczycielowi prowadzenia zajęć, przeszkadzanie innym w zdobywaniu wiedzy i umiejętności, może zostać odnotowane - (trzy minusy to ocena ndst).

Plusy i minusy nauczyciel zaznacza w przeznaczonym do tego celu notesie.

Brak podręcznika, ćwiczeń i zeszytu odnotowany jest minusem. Pięć minusów to ocena niedostateczna z przygotowania do zajęć.

Poszczególne oceny częściowe mogą zawierać + lub -, np. +3, -4.

Uczeń ma prawo zgłosić nieprzygotowanie do zajęć – dwa razy w semestrze,

Wystawianie oceny semestralnej lub końcoworocznej

Oceny uzyskane przez ucznia w **różnym** stopniu wpływają na ocenę semestralną lub końcoworoczną. Podstawą są oceny z prac klasowych, sprawdzianów i kartkówek. W dzienniku elektronicznym stosowana jest waga ocen. Ważnym atutem przy wystawianiu oceny jest aktywna praca ucznia na zajęciach.

Ocenę celującą z przedmiotu otrzymuje uczeń, który spełnia kryteria na ocenę bardzo dobrą oraz wykorzystuje wiedzę i umiejętności językowe w sposób samodzielny i kreatywny, swobodnie rozwiązuje problemy z danej dziedziny, rozwija swoje zainteresowania, chętnie podejmuje się zadań dodatkowych lub odnosi znaczące sukcesy w konkursach przedmiotowych (na szczeblu wyższym niż szkolny).

Ocenę niedostateczną otrzymuje uczeń, który nie opanował minimum wiadomości i umiejętności przewidzianych do realizacji w danej klasie, nie jest zaangażowany na lekcjach, nie podejmuje starań i prób, aby zrealizować polecenia, a powstałe braki uniemożliwiają mu dalszą naukę tego przedmiotu i wykonanie najprostszych zadań, nawet przy pomocy nauczyciela.

Sposób informowania rodziców o postępach ich dzieci:

- dziennik elektroniczny,
- zebrania klasowe,
- spotkania indywidualne z rodzicami
- konsultacje,
- do wglądu u nauczyciela prace klasowe, sprawdziany, ewentualnie inne prace uczniów.

Dostosowania wymagań edukacyjnych:

DYSLEKSJA

Dostosowanie wymagań edukacyjnych w stosunku do możliwości uczniów dotyczy:

1. Zasad prezentacji materiału: - wprowadzanie licznych powtórzeń, zobrazowań, egzemplifikacji (przykładów z własnego doświadczenia), - wydłużenie czasu na zrozumienie prezentowanych treści materiału, - przekazywanie treści za pomocą konkretów, - mobilizowanie uczniów do przygotowywania tablic z prostymi lub bardziej złożonymi zasadami ortografii i gramatyki języka obcego w celu utrwalania materiału, - wyrabianie nawyku korzystania ze słowników, - rozłożenie obowiązującego materiału na mniejsze partie.
2. Form sprawdzania wiedzy i umiejętności: - formułowanie krótkich i precyzyjnych poleceń w pracach klasowych, testach i kartkówkach; - w przypadku poleceń złożonych, łączących umiejętności i sprawności należy wyćwiczyć umiejętność dzielenia tekstu polecenia na kolejne czynności, - uzyskiwanie informacji zwrotnej od uczniów na temat poziomu zrozumienia poleceń oraz zrozumienia prezentowanych treści, - wydłużanie czasu na odpowiedź i prace pisemne, - unikanie głośnego czytania w obecności całej klasy tekstów nowych - unikanie czytania zbyt długich tekstów, pisanie dyktand, uczenia się tekstów na pamięć (zwłaszcza długich) poprzez dawanie możliwości nauczania się ich czytania.
3. Zasad oceniania: - stosownie zasady oceniania rzeczywistych indywidualnych postępów w nauce, a nie stanu faktycznego, - ocenianiu nie podlegają błędy ortograficzne, - stosownie różnego rodzaju wzmocnień, tj. pochwała, zachęta, , -

naprowadzanie podczas wypowiedzi ustnych poprzez pytania pomocnicze, - unikanie omawiania błędów w obecności całej klasy.

ZABURZENIA PERCEPCJI SŁUCHOWEJ

Dostosowania wymagań edukacyjnych w stosunku do możliwości uczniów dotyczy:

1. Zasad prezentacji materiału: - zapewnienie siedzenia w pierwszej ławce, -zwracanie się twarzą do ucznia podczas omawiania materiału, - sprawdzanie zrozumienia poleceń słownych, - zapisywanie na tablicy słów kluczowych i nowych pojęć,
2. Form sprawdzania wiedzy i umiejętności: - unikanie oceniania intonacji czytanych treści, - unikanie oceniania rozumienia treści przeczytanego przez ucznia tekstu, -dążenie do częstego oceniania prac pisemnych w formie testów z wariantami do wyboru.
3. Zasad oceniania: - unikanie obniżania oceny za przekręcanie nowych słów lub za problemy z wypowiadaniem słów dłuższych, -nie uwzględnianie błędów wynikających z faktu zaburzonej percepcji słuchowej przy ocenie prac pisemnych, - branie pod uwagę trudności z zapisem głosek dźwiękopodobnych oraz trudności w analizie zdań na wyrazy , wyrazów na sylaby i głoski w pisaniu ze słuchu, - nie ocenianie błędów ortograficznych w wypracowaniach, - stosowanie różnego rodzaju wzmocnień, tj. pochwała, zachęta, - ograniczanie w wypowiadaniu się na określony temat do kilku prostych zdań, - naprowadzanie podczas wypowiedzi ustnych poprzez pytania pomocnicze, - unikanie omawiania błędów w obecności całej klasy.

ZABURZENIA PERCEPCJI WZROKOWEJ

Dostosowanie wymagań edukacyjnych w stosunku do możliwości uczniów dotyczy:

1. Zasad prezentacji materiału: -nie krytykowanie ucznia, jego brzydkiego pisma, powolnego tempa pracy, niezręcznych ruchów, - wydłużanie czasu na opanowanie nowego materiału, - przygotowanie pomocy do lekcji tak, aby obrazowo przedstawić to, czego uczeń nie może sobie wyobrazić.

2. Form sprawdzania wiedzy i umiejętności: - tolerowanie przestawiania i opuszczania liter, mylenia liter i wyrazów o podobieństwie graficznym, - tolerowanie błędnego odczytywania wyrazów lub opuszczania końcówek, - dostosowanie sprawdzianów w formie testu z lukami, testu wyboru o wydłużonym czasie wykonania, - nie ocenianie prac pisemnych od strony graficznej.

3. Zasad oceniania: - ocenianie prac pisemnych pod kątem umiejętności motywowania i wyciągania wniosków oraz walorów merytorycznych pracy, - ocenianie przygotowania ucznia do zajęć i jego zaangażowania.

ZABURZENIA ORIENTACJI PRZESTRZENNEJ I LATERALIZACJI

Dostosowanie wymagań edukacyjnych w stosunku do możliwości uczniów dotyczy:

1. Zasad prezentacji materiału: -nie strofowanie za brak orientacji w związku ze słabą orientacją w schemacie własnego ciała, - udzielanie uczniowi czasu do namysłu, - wprowadzanie ćwiczeń doskonalących orientację w schemacie własnego ciała.

2. Form sprawdzania wiedzy i umiejętności: - odpytywanie ustne, - udzielanie czasu do namysłu i delikatne naprowadzanie podczas odpowiedzi ustnej,

3. Zasad oceniania: - przy ocenie prac pisemnych uwzględnienie możliwości występowania błędów graficznych, tj. mylenia kształtu liter lub braku drobnych elementów liter, także mylenia znaków graficznych różniących się położeniem w stosunku do osi pionowej (p – g – q) i poziomej (m – w, u – n, b – p, d – g), - nie ocenianie graficznej strony pisma, - ocenianie zadań klasowych pod względem merytorycznym, nie graficznym.